

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízdlu v právní věci **žalobkyně: Mgr. I. O. , proti žalovanému: Magistrát města Brna, odbor územního a stavebního řízení**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, **za účasti: 1)** Ing. M. J., **2)** Ing. Z. J., oba zastoupeni JUDr. Tomášem Fuchsem, advokátem, se sídlem Panská 2/4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2005, č. j. 30 Ca 273/2003 - 50,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla v záhlaví blíže označený rozsudek krajského soudu, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2003, č. j. OÚSR U 03/30726/Do. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelčino odvolání a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu ÚMČ Brno - Komín ze dne 20. 2. 2003, č. j. SÚ-4540/02/2, kterým na základě výsledků vyvlastňovacího řízení vedeného podle § 108 odst. 2 písm. a) a písm. d) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), zamítl stěžovatelčin návrh na omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene k části pozemku p. č. 2549/2 v k. ú. K., jenž je ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení, spočívajícího v právu chůze a jízdy, uložení přípojek podzemních vedení a vstupu při údržbě a opravách.

Dne 13. 4. 2007 došlo Nejvyššímu správnímu soudu sdělení stěžovatelčina tehdejšího zástupce, že ukončil její zastupování v této věci. Soud proto stěžovatelku přípisem jí doručeným dne 3. 5. 2007 vyzval, aby soudu doložila plnou moc udělenou zvolenému advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Tato výzva však zůstala oslyšena.

Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nepředložení plné moci advokáta brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Na výše uvedeném nemohlo ničeho změnit ani to, že Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 10. 5. 2007 doručen přípis MUDr. J. K. a MUDr. I. K., PhD., v němž je uvedeno, že na tyto osoby bylo převedeno vlastnické právo k pozemku p. č. 2541/25 v k. ú. K., a proto jim stěžovatelka předala výzvu soudu jako svým právním nástupcům. Jmenovaní dávají tímto přípisem soudu na vědomí, že mají zájem na projednání a rozhodnutí věci. Soudu byla též doložena plná moc jmenovaných osob udělená advokátce JUDr. Jitce Rosenbachové. Jak totiž soud již konstatoval ve svém usnesení ze dne 9. 2. 2005, č. j. 1 Afs 38/2004 - 140, publikovaným pod č. 559/2005 Sb. NSS, *soud ve správním soudnictví při přezkoumávání individuálního správního aktu vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Tento skutkový a právní stav zahrnuje nejen soubor skutkových zjištění učiněných správním orgánem a hodnocení těchto zjištění v souladu s právní úpravou účinnou v okamžiku jeho rozhodování, ale též uzavřený počet individuálně vymezených účastníků správního řízení. Jen s nimi soud jedná v následném přezkumném řízení (nepodá-li ovšem žalobu tzv. opomenutý účastník správního řízení) a právě jejich subjektivní práva a povinnosti mohou být dotčeny změnou, shledá-li soud správní rozhodnutí nezákonným. (Podobně je procesní nástupnictví v případech singulární sukcese vyloučeno i v řízení o dovolání a o žalobě pro zmatečnost: ustanovení § 107a občanského soudního řádu se zde nepoužije právě proto, že soud je při rozhodování vázán stavem, jaký tu byl v době vydání rozhodnutí napadeného některým z těchto mimořádných opravných prostředků.)*

Jak v soudním řízení správním, tak v řízení o dovolání a o žalobě pro zmatečnost nicméně lze připustit procesní nástupnictví tam, kde původní účastník pozbude způsobilosti být účastníkem řízení, tedy v případě smrti fyzické osoby či zániku právnické osoby, které mají za následek přechod úplného souboru práv a povinností vázících se k původnímu účastníkovi (univerzální sukcese). V řízení totiž za takové situace nastává nedostatek podmínky řízení a úkolem soudu je tento nedostatek odstranit, je-li to možné, aby tak i univerzálním právním nástupcům účastníků zůstala zachována věcná legitimize.

V projednávané věci ovšem stěžovatelka netvrdí, že u ní došlo k zániku způsobilosti být účastníkem řízení, a soud tedy nemá důvod zabývat se úvahami o univerzálním právním nástupnictví a o tom, zda je možno pokračovat v řízení s jinou osobou. Co se týče singulární sukcese, již domnělí stěžovatelčini právní nástupci dokládají, ta nemá v řízení před správním soudem žádné účinky: jednak proto, že nemůže nijak zasáhnout do stavu existujícího v době rozhodování správního orgánu; jednak také proto, že soukromoprávním úkonem nelze měnit obsah veřejnoprávního vztahu ani jeho subjekty. Stejně jako není možno prostředky soukromého práva převádět veřejnoprávní povinnost, není možno z jejich titulu nabývat ani subjektivních veřejných práv. Přitom nelze pominout, že návrh podle § 107a občanského soudního řádu by byla oprávněna podat toliko žalobkyně (stěžovatelka) nikoli ale osoby jiné.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

